

συγγενής

συγγενής, ο, η, ουσ. [<αρχ. συγγενής], ο συγγενής. Το θηλ. ακούγεται και **συγγένισσα, η**.

- *κοίτα που στο τέλος θα βγούμε συγγενείς!* αισιόδοξη παρατήρηση σε κάποιο άγνωστο άτομο που συναντούμε για πρώτη φορά και που από καθαρή σύμπτωση κατά τη διάρκεια της συνομιλία μας αποκαλύπτεται πως τυχαίνει να έχουμε κοινούς γνωστούς και να γνωρίζουμε διάφορες καταστάσεις και πράγματα όχι γνωστά στους πολλούς.

- *φτωχός συγγενής*, άτομο μιας παρέας ή μέλος ενός συνόλου που αντιμετωπίζεται περιφρονητικά από τους υπόλοιπους, γιατί θεωρείται παρακατιανό ή γενικά προβληματικό: «έπεσε σε μια παρέα που είναι όλοι πλούσιοι και τον συμπεριφέρονται σαν να 'ναι φτωχός συγγενής || οι Ευρωπαίοι εταίροι συνηθίζουν ν' αντιμετωπίζουν την Ελλάδα ως φτωχό συγγενή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας